DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 30 grudnia 1947 r.

Nr 68

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO

439

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 25 listopada 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Skarbu w sprawie ustalania wysokości kwot uiszczanych przez właścicieli naprawionych budynków na rzecz użytkowników przy przedterminowym wygaśnięciu prawa użytkowania.

Na podstawie art. 9 ust. 8 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o rozbiórce i naprawie budynków zniszczonych i uszkodzonych wskutek wojny (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 181 z 1947 r.) zarządza się co następuje:

§ 1.

Właściwe władze określone w art. 9 ust. 7 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o rozbiórce i naprawie budynków zniszczonych i uszkodzonych wskutek wojny (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 181 z 1947 r.), zamierzając uwzględnić podanie właściciela budynku o zgodę na przedterminowe wygaśnięcie prawa użytkowania, przysługującego z tytułu naprawy zastępczej Państwu, lub związkowi samorządu terytorialnego bądź państwowej instytucji, albo przedsiębiorstwu, kierują je do Ministerstwa Odbudowy, dołączając wszelkie posiadane dokumenty dotyczące naprawy budynku. Jeżeli naprawa została dokonana z kredytów objętych działem Ministerstwa Odbudowy, a Ministerswo to nie godzi się na przedterminowe wygaśnięcie prawa użytkowania, wówczas zwraca podanie właściwej władzy, zawiadamiając ją o swym stanowisku. W pozostałych przypadkach Ministerstwo Odbudowy kieruje podanie z aktami dotyczącymi sprawy do władzy budowlanej I instancji z poleceniem określenia przyrostu wartości osiągniętego na skutek przeprowadzonej naprawy.

§ 2.

Przez „przyrost wartości" rozumieć należy różnicę między wartością techniczną naprawionego budynku według cen istniejących w czasie ustalania tego przyrostu wartości — a obliczoną także według tych cen wartością techniczną budynku w chwili podejmowania naprawy przez osoby prawne wymienione w § 1.

§ 3.

1. Władza budowlana wdraża postępowanie dla określenia przyrostu wartości. W tym celu uwzględnia dane urzędowe zawarte w aktach i, w razie potrzeby, przesłuchuje świadków i biegłych, a nadto zarządza komisyjne oględziny budynku, zawiadamiając o ich terminie właściwą władzę (§ 1) oraz urząd, instytucję lub przedsiębiorstwo, którym służy prawo użytkowania budynku oraz właściciela.
2. Z komisyjnych oględzin sporządza się protokół.
3. Koszty postępowania ponosi właściciel budynku.

§ 4.

Po przeprowadzeniu postępowania władza budowlana oblicza przyrost wartości budynku i prze-

syła wynik obliczeń wraz z aktami sprawy właściwej władzy za pośrednictwem Ministerstwa Odbudowy.

§ 5.

Na podstawie osiągniętego przez władzę budowlaną wyniku obliczeń właściwa władza ustala wysokość kwoty, której uiszczenie ma być warunkiem przedterminowego wygaśnięcia użytkowania. Kwota ta zgodnie z art. 9 ust. 6 powołanego w § 1 dekretu — równa się sumie przyrostu wartości (§ 2), pomnożonej przez liczbę lat (miesięcy), jakie pozostały jeszcze użytkownikowi do wykorzystania, oraz podzielonej przez liczbę lat (miesięcy) całkowitego — wynikającego z art. 9 ust. 1 dekretu — okresu użytkowania.

§ 6.

Po ustaleniu kwoty, o której mowa w § 5, właściwa władza wyraża zgodę na przedterminowe wygaśnięcie prawa użytkowania budynku, pod warunkiem uiszczenia tej kwoty przez właściciela. W przypadku dokonania naprawy z kredytów objętych działem Ministerstwa Odbudowy władza ta powinna na swą decyzję uzyskać uprzednio zgodo Ministerstwa Odbudowy.

§ 7.

Przepisy § 2—5 zarządzenia niniejszego stosuje się odpowiednio w przypadkach użytkowania budynku przez instytucje społeczne, spółdzielnie mieszkaniowe, zrzeszenia najemców i inne osoby prawne i fizyczne, którym przekazano naprawę budynku, — z następującymi zmianami:

1) o ustalenie kwoty, której uiszczenie jest warunkiem przedterminowego wygaśnięcia użytkowania, właściciel budynku zwraca się do władzy budowlanej, przy czym w okresie pierwszych 10 lat użytkowania dołącza oświadczenie użytkownika wyrażające zgodę na wygaśnięcie użytkowania;
2) użytkownik obowiązany jest dostarczyć dokumenty, dotyczące naprawy — bezpośrednio władzy budowlanej na jej wezwanie.

§ 8.

Tryb postępowania w zakresie przyjmowania i sposobu zarachowywania wpłat właścicieli przy przedterminowym wygaśnięciu prawa użytkowania naprawionych budynków ustalają odrębne przepisy.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze whodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Minister Odbudowy
Michał Kaczorowski

Minister Administracji Publicznej
Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych
wz. J. Dubiel

Minister Skarbu
Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 17 grudnia 1947 r. Nr 150, poz. 899)

440

OKÓLNIK

z dnia 29 grudnia 1947 r.

w sprawie informacyj podatkowych.

Nawiązując do okólnika Nr 203 z dnia 1 lipca 1947 r. Nr D. V. 1403/1/47, Ministerstwo Skarbu zarządza:

I.

Materiały informacyjne, dotyczące okresu datującego się od dnia 1 stycznia 1948 r., mają być składane przez wezwanych w tym celu podatników przy wykazach, zawierających ogólną sumę osiągniętego w danym miesiącu obrotu, ogólną sumę na którą opiewają składane informacje oraz ich ilość, ogólną sumę tranzakcyj nie przekraczających 5 tys. złotych każda oraz ogólną sumę tranzakcyj z przedsiębiorstwami państwowymi, samorządowymi i spółdzielniami.

W związku z powyższym w załączonych do Części III okólnika Nr 203 wezwaniach: wzór Nr 1 (po ustępie piątym) i wzór Nr 2 (po ustępie szóstym) wprowadza się nowy ustęp treści następującej: „Informacje należy złożyć przy wykazie, zawierającym ogólną sumę miesięcznego obrotu, ogólną sumę na którą opiewają składane informacje oraz ilość tych informacyj, ogólną sumę tranzakcyj nie przekraczających 5 tys. złotych każda oraz ogólną sumę tranzakcyj z przedsiębiorstwami państwowymi, samorządowymi i spółdzielniami".

II.

Prowadzące osobną księgowość Oddziały przedsiębiorstw: państwowych i spółdzielczych mają składać wspomniane w Części I nin. okólnika materiały informacyjne, dotyczące okresu datującego się od dnia 1 stycznia 1948 r., w tym urzędzie skarbowym, w którego okręgu znajduje się siedziba Oddziału; jeżeli jednak siedziba Oddziału znajduje się w miejscowości, będącej siedzibą urzędu rewizyjnego, sporządzone informacje należy złożyć w tym urzędzie rewizyjnym.

W związku z powyższym wystosują urzędy skarbowe i urzędy rewizyjne do tych Oddziałów przedsiębiorstw państwowych i spółdzielczych wezwania według załączonego wzoru Nr 5.

Centrale przedsiębiorstw wspomnianego typu oraz przedsiębiorstwa nie posiadające Oddziałów prowadzących osobną księgowość powinny składać informacje dotyczące osiągniętych przez siebie obrotów w dotychczasowym trybie, t. zn. w urzędach skarbowych albo urzędach rewizyjnych, właściwych do wymiaru podatku obrotowego.

III.

W wezwaniach wzór Nr 2, kierowanych do przedsiębiorstw państwowych i samorządowych

oraz przedsiębiorstw pozostających pod zarządem państwowym i samorządowym nie należy żądać danych, dotyczących dostawców tych przedsiębiorstw.

Dane te bowiem, zgodnie z art. 115 post. pod. przedsiębiorstwa te obowiązane są przesyłać właściwym izbom skarbowym najpóźniej w ciągu tygodnia po zawarciu umów.

IV.

Od roku 1948 Ministerstwo Skarbu poleca uzupełnić załączony do Części IV okólnika Nr 203 wzór Nr 3 ewidencji informacyj charakterystycznych przez dodanie po rubryce: „Suma" nowej rubryki: „Źródło informacji", do której należy wpisywać nazwę i adres urzędu, przedsiębiorstwa i t. p., gdzie sporządzono informację

Od roku 1948 urzędy skarbowe i urzędy rewizyjne założą i będą prowadziły zapisek ewidencyjny podatników, obowiązanych do miesięcznego składania informacyj, według załączonego wzoru Nr 6. Zapisek należy zakładać z reguły na jeden okres rachunkowy (rok kalendarzowy). W rubrykach miesięcy należy wpisywać datę złożenia informacyj za dany miesiąc, wzgl. powód niezłożenia informacyj (przedsiębiorstwo nieczynne, zwolnione od obowiązku złożenia informacyj i t. p.). Zapiskiem objąć należy wszystkich podatników, obowiązanych do składania informacyj, zgodnie z okólnikiem Nr 203 i okólnikiem niniejszym.

V.

Wobec różnej praktyki stosowanej przez niektóre urzędy skarbowe i urzędy rewizyjne Ministerstwo Skarbu przypomina: 1) przepis ustępu czwartego Części III okólnika Nr 203, zgodnie z którym, jako informację należy traktować również czytelną odbitkę kalkową wystawionego rachunku w przedsiębiorstwach wszystkich sektorów oraz 2) przepis zdania trzeciego ustępu pierwszego Części IV okólnika Nr 203, że informacje dotyczące podatników, zamieszkałych lub prowadzących przedsiębiorstwa na terenie miasta, które jest siedzibą izby skarbowej, przesyłać należy właściwym urzędom skarbowym, a w braku danych co do podziału terytorialnego miasta — do biura informacyjnego izby skarbowej.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 12653/1/47).

Urząd Skarbowy
Urząd Rewizyjny
w . . . .
Nr . . . .

. . . . . . , dnia . . . . . . 194 . . r.

Do
. . . .
w . . . .
ul. . . . . Nr. . . . .

Na zasadzie art. 109 ust. 1 pkt 3) dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. .P Nr 27, poz. 174) — Urząd Skarbowy Rewizyjny wzywa . . . . do sporządzania informacji podatkowych za rok 194 . . r. na załączonych drukach.

Informacje należy sporządzać dla wszystkich odbiorców, agentów i pośredników, którym wypłacono prowizję oraz innych osób, którym wypłacono wynagrodzenie za wykonane usługi z wyjątkiem wynagrodzeń za pracę najemną.

Nie należy sporządzać informacyj o transakcjach zawartych z instytucjami i przedsiębiorstwami państwowymi i samorządowymi oraz dla osób lub firm, o ile wartość miesięcznych zakupów lub sprzedaży nie przekracza 5000 zł.

Informacje należy wypełniać atramentem, czytelnie ze wskazaniem pełnego imienia i nazwiska (firmy) oraz dokładnego adresu kontrahenta, a także uwidaczniać na każdej informacji Nr karty rejestracyjnej, datę jej wydania i zaznaczenia przez który urząd skarbowy (rewizyjny) karta rejestracyjna została wydana (zarządzenie Prezesa Rady Ministrów z dn. 24 sierpnia 1946 r. Nr O-II-b-1/7).

Informacje należy sporządzać oddzielnie dla każdej osoby i wykazywać wszystkie transakcje dokonane z tą osobą w ciągu miesiąca ze wskazaniem daty, Nr rachunku i kwoty poszczególnych transakcyj.

Informacje należy sporządzać do dnia 15 następnego miesiąca i składać w biurze urzędu łącznie z wykazem, zawierającym ogólną sumę miesięcznego obrotu, ogólną sumę na którą opiewają składane informacje oraz ilość tych informacyj, ogólną sumę transakcyj nie przekraczających 5 tys. złotych każda oraz ogólną sumę transakcyj z przedsiębiorstwami państwowymi, samorządowymi i spółdzielniami.

Urząd Skarbowy
Urząd Rewizyjny
w . . . .
Nr . . . .

. . . .
ul. . . . . Nr . . . .

Wezwanie do sporządzania informacji podatkowych za rok 194 . . . r. otrzymałem dnia . . . . . . 194 . . r.

podpis doręczającego
. . . .

podpis odbiorcy
. . . .

wz. Nr 5.
Załącznik do okólnika Min. Sk.
Nr D. V. 12653/1/47.

Urząd Skarbowy (Rewizyjny)
w . . . .

Zapisek ewidencyjny
podatników, obowiązanych do miesięcznego składania informacyj na rok 194. . .

Nr. kol.	Nazwisko i imię (nazwa firmy) podatnika	Adres	MIESIĄCE												Uwagi
			Styczeń	luty	marzec	kwiecień	maj	czerwiec	lipiec	sierpień	wrzesień	październik	listopad	grudzień	

Wzór Nr 6.
Zał. do okólnika Min. Skarbu Nr D. V. 12653/1/47.

441

OKÓLNIK

z dnia 29 grudnia 1947 r.

w sprawie dopłaty opłaty skarbowej do weksli in blanco.

W związku z rozpoczętą przez instytucje kredytowe akcją ściągania swych wierzytelności, pochodzących z pożyczek udzielanych przed wojną lub w czasach okupacji, a zabezpieczonych wekslami in blanco (gwarancyjnymi), wystawionymi na blankietach, opłaconych conajmniej kwotą 30 zł tytułem opłaty stemplowej (art. 122 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404) — nasunęły się niektórym urzędom skarbowym wątpliwości, czy w przypadkach przedstawienia tego rodzaju weksli w trybie art. 6 ust. 1 pkt 2 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107) do uzupełnienia opłaty do kwoty należnej od wpisać się mającej sumy wekslowej — należy pobrać nadto pieniężną karę porządkową w myśl art. 142 w związku z art. 144 dekretu z dn. 11 kwietnia 1947 r. Prawo karne skarbowe (Dz. U. R. P. Nr 32 poz. 140).

Z mocy art. 122 powołanej ustawy o opłatach stemplowych podwyżka z art. 42 tejże ustawy nie mogła być wymierzona przy dostemplowaniu wekslu in blanco, od którego swego czasu uiszczono in blanco, od którego swego czasu uiszczono conajmniej 30 zł opłaty stemplowej. Dekret o opłacie skarbowej uchylił wprawdzie z dniem 1 maja 1947 r. moc obowiązującą powyższego przepisu, ale zasadę w nim wyrażoną zatrzymał w art. 5 ust. 3 podwyższając jedynie najniższą opłatę skarbową od wekslu in blanco do kwoty 40 zł.

Z uwagi na powyższe oraz wobec tego, że różnica w najniższej opłacie od omawianych weksli w kwocie 10 zł zostanie automatycznie wyrównana przy obliczeniu sumy dopłaty — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przy przedstawieniu omawianych weksli in blanco do uzupełnienia niedostatecznej opłaty, nie należy pobierać pieniężnej kary porządkowej, jeżeli data ich wystawienia oraz data uiszczenia opłaty stemplowej co najmniej w kwocie 30 zł, pochodzi z okresu przed dniem 1 maja 1947 r. i zostanie udowodniona dokumentami (deklaracje do weksli kaucyjnych, akta kredytowe, księgi instytucji kredytowej i t. p.).

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 10846/4/47)

KOMUNIKAT

Od 1-go stycznia 1948 r. prenumerata Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu wynosić będzie: rocznie Zł 2.400; półrocznie Zł. 1.300; kwartalnie Zł. 700; miesięcznie Zł. 300.

Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty i na okres nie dłuższy niż do końca 1948 r.

Należność za numery Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z okresu przed wpłaceniem prenumeraty będzie pobierana według cen sprzedażnych poszczególnych numerów.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwe instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres, którego wpłata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty.

Cena ogłoszenia za 1 milimetr szerokości szpalty wynosi Zł 90.

Cena Zł. 20

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna 1500; półroczna zł 850; kwartalna zł 500; miesięczna zł 200.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dzinnika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1947 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyńcze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 70.

Druk. PWPW. Warszawa. Sanguszki 1.